

หลักการสามข้อและหลักฐาน

الأصول الثلاثة وأدلتها

(باللغة التايلاندية)

تأليف : الشيخ محمد بن سليمان التميمي
ترجمة : ديريك (إبراهيم) كول سيريسوات

เรียบเรียงโดย ท่านเชคมุหัมมัด อิบน์ สุลัยมาน อัต-ตะมีมีย
แปลโดย ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ (อิบรอฮีม กุเรซี)

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม
อัคร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

:

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 - TEL 4454900 - 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

<http://www.islamhouse.com>

พิมพ์ครั้งแรก : ฮ.ศ. 1427 - ค.ศ. 2006

สงวนลิขสิทธิ์โดย เว็บไซต์อิสลามเฮาส์

อนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากหนังสือ โดยไม่บิดเบือนหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาเดิม
หากมีข้อสงสัย คำแนะนำหรือแก้ไขผิดพลาดใดๆ กรุณาติดต่อเราทางเว็บไซต์ :
www.islamhouse.com

(1684)

ฮ.ศ.1427 - ค.ศ. 2006

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อัคร-ริอวะฮะฮ์ กรุงริยาต ประเทศซาอุดีอาระเบีย

โทร. +966-1-445 4900, 491 6065

www.islamhouse.com

1427 :

www.islamhouse.com

(1684)

1427

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف : 445 4900 - 491 6065

عنوان الموقع : www.islamhouse.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

คำนำ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา ผู้ทรงปราณีเสมอ มวล การสรรเสริญทั้งมวลเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ขอความสันติสุข ความจำเริญ จงมีแต่ท่านศาสดามุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ครอบคลุม ของท่าน และตลอดจนบรรดาสาวกของท่านทั้งมวล

หนังสือ “อัล-อุศูล อัช-ชะลาษะฮฺ วะอะติลละตุฮา” หรือ หลักการ สามข้อและหลักฐาน เป็นงานเขียนของท่าน อิมาม อัล-มุญตบิต ชัยคุล อิสลาม มุหัมมัด อิบน์ อับดุลวะฮาบ (เสียชีวิตเมื่อ ฮ.ศ. 1206) ตีพิมพ์ หนังสือเล่มนี้เป็นภาษาอาหรับ และได้มีการแปลเป็นหลายภาษา เป็น บทความที่กะทัดรัด ตรงเป้าหมายพร้อมด้วยหลักฐาน

เล่มที่ปรากฏอยู่ในมือของท่านฉบับนี้ เป็นผลงานแปลของคุณ ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ แห่งกรุงเทพฯ

เราขอขอบคุณท่านผู้แปล และผู้เกี่ยวข้องอีกหลายท่าน ที่ได้ให้ หนังสือเล่มนี้ได้ปรากฏสู่สายตาเราอีกครั้ง

ชัยคุ ฮามูต อัล-ลาทิม

กรุงริยาด

21 กุมภาพันธ์ 1991

สารบัญ

หลักที่ 1	การรู้จักอัลลอฮ์.....	12
หลักที่ 2	ความรู้ในศาสนาอิสลามด้วยหลักฐาน.....	21
หลักที่ 3	การรู้จักท่านนบี	30

ศ็อลล็ฮฺ อ็ลลอฮฺ อ็ลลามุฮัมมัด

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ท่านจำต้องรู้ -ขออัลลอฮฺเมตตาท่าน- ว่าจำเป็นที่เราต้องเข้าใจ หัวข้อสี่ประการนี้

1. ความรู้ นั่นคือการรู้จักอัลลอฮฺ การรู้จักกันปีของพระองค์ และการรับรู้ศาสนาอิสลามพร้อมด้วยหลักฐาน
2. ปฏิบัติตามความรู้นี้
3. การเชิดชูความรู้นี้
4. ความอดทนต่อความทุกข์ยากในงานเช่นนี้ หลักฐานคือ พระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

ความว่า “จงสนใจในเวลา แท้จริง มนุษย์อยู่ในการขาดทุน นอกจากผู้ศรัทธาและปฏิบัติการดี และเตือนกันและกันใน สัจธรรม และกันในชั้นดีธรรม” (อัล-อศรี 130:1-3)

ท่านอิมามอัช-ชาฟีอีฮฺ กล่าวว่า “ถ้าอัลลอฮฺมีทรงประทาน หลักฐานอันใดแก่ปวงที่พระองค์ทรงให้บังเกิดขึ้นมา นอกจากอัลกุรอาน บทนี้ ก็เพียงพอสำหรับพวกเขาแล้ว”

ในหนังสือรวบรวมหะดีษของท่านอิมามอัล-บุคอรี ท่านเริ่มบท ว่าด้วยความรู้ หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ

ความว่า “จงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์
ฮุ ดั่งนั้น จงขออภัยโทษสำหรับความผิดของเจ้า” (มุหัมมัด
47:19)

เพราะฉะนั้น จึงได้เริ่มต้นด้วยความรู้ก่อนการพูดและการ
กระทำ

ท่านจำต้องรู้ว่า -ขออัลลอฮ์เมตตาท่าน- หน้าที่ของมุสลิมชาย
และหญิงทุกคน จำต้องรู้หลักสามประการนี้และให้ปฏิบัติตามนั้นด้วย

ข้อที่หนึ่ง คืออัลลอฮ์ทรงบันดาลเราและทรงให้เครื่องยังชีพ
และมีได้ทรงทอดทิ้งเราให้โดดเดี่ยว แต่ได้ทรงส่งรَسُول(ศาสนทูต)ของ
พระองค์แก่เรา ดั่งนั้นผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามรَسُول ก็ได้เข้าสวรรค์ และถ้า
ผู้ใดขัดขืนต่อรَسُول ก็เข้าในไฟนรก หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้
ทรงสูงส่งว่า

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى
فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ
أَخْذًا وَّيْلًا ﴿١٦﴾

ความว่า “แท้จริง เราได้ส่งรَسُولคนหนึ่งแก่สุเจ้าเพื่อเป็น
พยานต่อสุเจ้า ดั่งที่เราได้ส่งรَسُولคนหนึ่งแก่ฟิรอาวน แล้ว
ฟิรอาวนได้ขัดขืนต่อรَسُولนั้น เราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการ
ลงโทษที่ร้ายแรง” (อัล-มุซมิมิล 73:15-16)

ข้อที่สอง คืออัลลอฮฺมีทรงยินดีที่จะตั้งภาคีใดๆ แก่พระองค์ใน การเคารพภักดี ไม่ว่าจะเป็นมลาอิกะฮฺ(เทวดา)ผู้ใกล้ชิดหรือเป็นนบีผู้ ได้รับคัมภีร์ก็ตาม หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿وَإِنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

ความว่า “และแท้จริงสถานที่ที่ก้มกราบทั้งหลายนั้นเป็น ของอัลลอฮฺ ดังนั้นจงอย่าวิงวอน(ตั้งภาคี)ผู้ใดเคียงคู่ อัลลอฮฺ”(อัล-ญิน 72:18)

ข้อที่สาม คือผู้ใดที่ดีที่เชื่อฟังปฏิบัติตามรศูลนี้และยืนยงใน เอกภาพของอัลลอฮฺ จะต้องไม่เห็นดีกับผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮฺและรศูลของ พระองค์ แม้ว่าผู้นั้นจะเป็นญาติสนิทก็ตาม หลักฐานคือพระดำรัสของ พระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١١﴾

ความว่า “เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่ศรัทธาในอัลลอฮฺและวัน สดสุดท้ายรักชอบผู้ต่อต้านอัลลอฮฺและรศูลของพระองค์ แม้ว่าพวกเขา (เหล่านั้น) จะเป็นพ่อของพวกเขา หรือลูก

ของพวกเขา หรือพี่น้องของพวกเขา หรือญาติของพวกเขา
ตาม คนเหล่านี้อัลลอฮ์ได้ทรงจารึกความศรัทธาในดวงใจ
ของพวกเขา และได้ทรงเสริมพวกเขาให้มั่นด้วยรูกุ(การ
สนับสนุน)จากพระองค์ และจะทรงให้พวกเขาเข้าสวน
สวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างมันมีลำน้ำหลายสายไหล
ผ่าน เป็นผู้พำนักในนั้นตลอดกาล อัลลอฮ์ทรงยินดีต่อพวก
เขา และพวกเขาก็ปลื้มต่อพระองค์ เหล่านี้คือพรรค
ของอัลลอฮ์ จงรู้ไว้เถิด แท้จริง พรรคของอัลลอฮ์นั้น พวก
เขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ” (อัล-มุกฎาลิษะฮ 58:22)

จงรู้ไว้ด้วยเถิด -ขออัลลอฮ์ทรงชี้นำท่านเพื่อการเคารพเชื่อฟัง
พระองค์- แท้จริง หะนีฟียะฮฺ (ศาสนาอันบริสุทธิ์) แนวทางของอิบรอฮีม
นั่นคือ ท่านต้องเคารพภักดีอัลลอฮ์ เป็นผู้สุจริตในการภักดีต่อพระองค์
โดยเหตุนี้แหละอัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาแก่มวลมนุษย์และได้ทรงบังเกิด
พวกเขาเพื่อการนี้ ตั้งผู้ทรงสูงส่ง (อัลลอฮ์) ตรัสว่า

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥١﴾

ความว่า “และฉันมิได้บังเกิดญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใด
เว้นแต่ให้เคารพภักดีฉัน” (อัซ-ซารียาต 51:56)

ความหมายของ “เคารพภักดีฉัน” คือ “ยืนย่นในเอกภาพของ
ฉัน”

ข้อสำคัญยิ่งที่เป็นคำสั่งของอัลลอฮ์ในเรื่องนี้คือ อัต-เตาฮีด
(เอกภาพของอัลลอฮ์)และหมายความว่า อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้นที่เรา

ต้องเคารพภักดี ข้อสำคัญยิ่งที่พระองค์ทรงห้ามให้ละเว้นคือการตั้งภาคี
ใดๆต่อพระองค์ (อัช-ชิรูก) นั่นคือการวิงวอนต่อสิ่งอื่นให้เคียงคู่พระองค์
หลักฐานในเรื่องนี้ คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

ความว่า “จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงอย่าตั้งสิ่งใดเป็น
ภาคีต่อพระองค์”(อัน-นิสาฮ์ 4:36)

หลักสามประการ

ถ้ามีผู้ใดถามท่านว่า หลักสามประการนั้นคืออะไร ซึ่งมนุษย์ (มุสลิม) จำต้องรู้จัก ก็พึงตอบว่า “บ่าวพึงรู้จักพระผู้อภิบาลของเขา ศาสนาของเขา และศาสนทูตของพระองค์ คือท่านนบีมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม (ขออัลลอฮุประทานความโปรดปรานและความสันติแก่ท่าน)”

หลักที่ 1 การรู้จักอัลลอฮ์

ถ้ามีผู้ถามท่านว่า “ใครคือพระผู้อภิบาลของท่าน?” ก็จงบอกว่า “อัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลของฉัน ผู้ทรงบริหารฉัน และทรงบริหารประชาชาติทั้งหลายด้วยความโปรดของพระองค์ พระองค์คือผู้ที่ฉันต้องเคารพภักดี สำหรับฉันแล้วไม่มีผู้ใดอีกที่จะเป็นองค์ให้เคารพภักดีได้นอกจากพระองค์”

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งซึ่งได้ตรัสว่า

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ

ความว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิบาลแห่งโลกทั้งหลาย”(อัลฟาติหะฮฺ 1:2)

ทุกสิ่ง-อื่นจากอัลลอฮ์แล้ว-คือที่พระองค์ทรงให้มีขึ้น และ
ข้าพเจ้าเป็นส่วนหนึ่งแห่งการมีขึ้นนั้น

ถ้ามีผู้ถามท่านว่า “ท่านรู้จักพระผู้อภิบาลของท่านได้อย่างไร?
ดังนั้นจงกล่าวเถิดว่า “ด้วยสัญญาณต่างๆของพระองค์และสิ่งทั้งปวงที่
ถูกสร้างขึ้น ในหมู่สัญญาณของพระองค์นั้นคือกลางวันและกลางคืน
ดวงตะวันและดวงเดือน และจากสิ่งที่ถูกสร้างอีกคือชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดินนี้ และผู้ที่อยู่ในทั้งสองนี้และที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนี้”
หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن
كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٢١﴾

ความว่า “และ(ส่วนหนึ่ง)แห่งสัญญาณทั้งหลายของ
พระองค์คือกลางวันและกลางคืน และดวงตะวันและดวง
เดือน จงอย่ากราบดวงตะวันและดวงเดือนแต่จง
กราบอัลลอฮ์ผู้ได้ทรงสร้างมัน ถ้าพระองค์เท่านั้นที่ผู้เจ้า
เคารพภาคี”(ฟุศคิลิ์ต 41:37)

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنُّجُومِ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ
وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

ความว่า “แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ในหกกระยะ แล้วพระองค์ทรงมัน(อิสตะวา)อยู่บนบัลลังก์(อَرْض) ทรงให้กลางวันครอบคลุมกลางวันในสภาพที่กลางวันไล่ตามกลางวันโดยรวดเร็ว ทรงกำหนดดวงเดือนและหมู่ดวงดาวให้อยู่ได้อำนาจ(เอามาเป็นประโยชน์)ตามพระบัญชาของพระองค์ จงรู้ไว้เถิด เป็น(ลิตี)ของพระองค์ในการสร้างและการบัญชา ผู้ทรงจำเริญยิ่งคือพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (อัล-อะฮฺรอฟ 7:54)

พระผู้อภิบาลเท่านั้นที่ต้องได้รับการเคารพภักดี หลักฐานคือพระดำรัสของของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْاَرْضَ فِرْسًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اُنْدَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٧﴾

ความว่า “มนุษย์เอ๋ย จงเคารพภักดีพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ผู้ทรงสร้างสุเจ้าและบรรดาก่อนหน้าสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้สำรวมตน(ยำเกรงต่อพระองค์) ผู้ทรงทำแผ่นดินนี้เป็นพื้นปู และชั้นฟ้าเป็นหลังคา และทรงหลั่งน้ำจากฟากฟ้า และทรงให้ผลไม้ต่าง ๆ ออกงอกออกมาเป็นเครื่องยังชีพสำหรับ

สุเจ้า ดั่งนั้นจงอย่าตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ทุกๆที่สุเจ้ารู้อยู่”
(อัล-บะเกาะเราะฮะฮ์ 2:21-22)

ท่านอิบนิญุ กะษีรฺ(ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาเขา) กล่าวว่า “ผู้ทรงสร้าง
สิ่งทั้งหลายเหล่านี้เท่านั้น คือผู้ทรงไว้ซึ่งสิทธิแห่งการได้รับการเคารพ
ภักดี”

แบบต่างๆ ของการเคารพภักดีตามที่อัลลอฮ์ทรงบัญชา เช่นการ
นอบน้อมยอมรับโดยสิ้นเชิง, ความศรัทธา, การบำเพ็ญความดี ซึ่งมีการ
วิงวอน, ความกลัว(ยำเกรง), ความหวัง, การมอบความไว้วางใจ, ความ
ตระหนก, ความปรารถนา, ความหวาดกลัว, การนอบน้อมถ่อมตน,
ความหวาดหวั่น, การลูบแก้ม, การขอความช่วยเหลือ, การขอความ
คุ้มครอง, การวิงวอนขอความช่วยเหลือ, การเชือดสัตว์เพื่อเป็นอาหารแก่
คนยากจน, การบ่น และอื่นๆอีกตามแบบของการเคารพภักดีนี้ซึ่ง
อัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาทั้งหมดนี้เพื่อพระองค์ผู้สูงส่ง หลักฐานคือพระ
ดำรัสของพระองค์ว่า

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

ความว่า “และแท้จริง มัสยิด(ที่แห่งการกราบไหว้อัลลอฮ์)
ทั้งหลายนั้นเป็นของอัลลอฮ์ ดั่งนั้นจงอย่าวิงวอนผู้ใดเคียง
คู่อัลลอฮ์”(อัล-ญิน 72:18)

โดยเหตุนี้ ผู้ใดปฏิบัติสิ่งใดมิใช่เพื่ออัลลอฮ์ เขาก็เป็นผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์ เป็นผู้ปฏิเสธหลักธรรม หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١٧﴾

ความว่า “และผู้ใดวิงวอนขอต่อพระเจ้าอื่นใดเคียงคู่อัลลอฮ์ ซึ่งเขาไม่มีหลักฐานในข้อนั้น ดังนั้น บัญชีของเขาอยู่ที่พระผู้อภิบาลของเขา แท้จริงพวกปฏิเสธนั้นจะไม่พบความสำเร็จ” (อัล-มูอฺมินูน 23:117)

การดูอาฮ์

ในหะดีษมีว่า “การขอพรเป็นสมอของการเคารพภักดี” และหลักฐานคือดำรัสของอัลลอฮ์ที่มีว่า

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٢٥٦﴾

ความว่า “พระผู้อภิบาลของเจ้าตรัสว่า จงวิงวอนต่อฉัน ฉันจะตอบ(การวิงวอน)แก่เจ้า แท้จริง ผู้โอหังต่อการเคารพภักดีแก่ฉันนั้น จะเข้าไปในนรกอย่างต่ำต้อย” (ฮอฟิร 40:60)

ความกลัว

หลักฐานในเรื่องความกลัว คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿١٧٥﴾ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

ความว่า “ดังนั้น จงอย่ากลัวพวกมัน(ชัยฏอน) แต่จงกลัวฉัน ถ้าผู้เจ้าเป็นผู้ศรัทธา (แท้จริง)” (อาล อิมรอน 3:175)

ความหวัง

หลักฐานของความหวังคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า
فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ

﴿١١﴾ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

ความว่า “ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้อภิบาลของเขา ก็ให้เขาประกอบการทำงานที่ดี และจงอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีพระผู้อภิบาลของเขา” (อัล-กะฮฟู 18:110)

การมอบความไว้วางใจ

หลักฐานของการมอบความไว้วางใจคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿١٢﴾ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

ความว่า “และจงมอบความไว้วางใจ ณ อัลลอฮ์ ถ้าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา” (อัล-มาอิดะฮฺ 5:23)

﴿١٣﴾ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

ความว่า “และผู้ใดมอบความไว้วางใจ ณ อัลลอฮ์ พระองค์ก็ทรงเพียงพอแล้วสำหรับเขา” (อัล-ฏะฮะลาฮฺ 65:3)

ความปรารถนา, ความตระหนก และการนอบน้อมถ่อมตน

หลักฐานของความปรารถนา, ความตระหนกและการนอบน้อมถ่อมตน คือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا
وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٦٠﴾

ความว่า “แท้จริง เขาทั้งหลายแข่งขันกันในความดีทั้งหลาย และวิงวอนต่อเราด้วยนความปรารถนาอย่างจริงใจและด้วยความตระหนก และเขาทั้งหลายเป็นผู้ถ่อมตัวต่อเรา” (อัล-อันบิยาอ์ 21:90)

ความหวาดหวั่น

หลักฐานของความหวาดหวั่นคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَنَّيْ عَلَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

ความว่า “ดังนั้น จงอย่าหวาดหวั่นพวกเขา แต่จงหวาดหวั่นต่อฉันและเพื่อที่ฉันจะได้ให้ความโปรดปรานของฉันครบถ้วนแก่ผู้เจ้า และเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้อยู่ในทางนำ” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 2:150)

การขอลูแก่โทษ

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
ثُمَّ لَا تَنصُرُونَ ﴿٥٤﴾

ความว่า “และสู่เจ้าจงหันกลับคืนสู่พระผู้อภิบาลของสู่เจ้า
(เพื่อขออภัยโทษ) และจงนอบน้อมต่อพระองค์ก่อนที่การ
ลงโทษจะมีมายังสู่เจ้า แล้วสู่เจ้าจะมีถูกช่วยเหลือ”(อัซ-ซุมร
39:54)

การขอความช่วยเหลือ

หลักฐานของการขอความช่วยเหลือคือพระดำรัสของพระองค์ผู้
ทรงสูงส่งว่า

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥٥﴾

ความว่า “พระองค์เท่านั้นที่เราเคารพภักดี และพระองค์
เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ”(อัล-ฟาติหะฮฺ 1:5)

และในหะดีษมีว่า “ถ้าพวกท่านต้องการขอความช่วยเหลือ ก็จง
ขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์”

การขอความคุ้มครอง

หลักฐานในการขอความคุ้มครองคือพระดำรัสของพระองค์ผู้
ทรงสูงส่งว่า

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิด ฉันแสวงความคุ้มครองต่อพระผู้
อภิบาลแห่งมวลมนุษย์ ผู้ทรงครอบครองมวลมนุษย์”
(อัน-นาส 114:1-2)

การวิงวอนขอความช่วยเหลือ

หลักฐานของการวิงวอนขอความช่วยเหลือคือพระดำรัสของ
พระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبْ لَكُمْ أَلَمْ يَأْتِكُمْ بِالْفِ مِّن
الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿١٠﴾

ความว่า “เมื่อผู้เจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลือต่อพระผู้
อภิบาลของผู้เจ้า ดังนั้นพระองค์ได้ทรงสนองผู้เจ้าว่า ฉันจะ
ช่วยผู้เจ้าด้วยมลาอิกะฮ์หนึ่งพันตนทยอยกันมา” (อัล-
อันฟาล 8:9)

การเชือดสัตว์เพื่อเป็นอาหารแก่คนยากจน

หลักฐานของการเชือดสัตว์คือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง
ว่า

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
﴿١٣﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٤﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิด แท้จริง การนมาซของฉัน การเชือด
ของฉัน ล้วนแล้วเพื่ออัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
ไม่มีภาคีใดๆ แก่พระองค์ และสิ่งเหล่านั้นคือสิ่งที่ฉันได้ถูก

บัญชา และฉันจะเป็นผู้แรกในหมู่ผู้นอบน้อมทั้งหลาย”

(อัล-อันอาม 6:162-163)

หลักฐานจากหะดีษคือความหมายของหะดีษที่ว่า “อัลลอฮฺทรงงดความเมตตาแก่ผู้เชือดสัตว์มิใช่เพื่ออัลลอฮฺ”

การบน

หลักฐานของการบนหรือการสาบานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

يُوفُونَ بِاللَّذْرِ وَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾

ความว่า “พวกเขาปฏิบัติตามการบน(หรือการสาบาน) และกลัวต่อวันหนึ่ง(ในปรโลก)ซึ่งความโหดร้ายของมันจะกระจายไปทั่ว” (อัล-อินซาน 76:7)

หลักที่ 2

ความรู้ในศาสนาอิสลามด้วยหลักฐาน

นั่นคือการนอบน้อมต่ออัลลอฮฺและยอมรับในเอกภาพของพระองค์ ยินยอมต่อพระองค์ด้วยการเคารพเชื่อฟัง และการไม่ยอมต่อการตั้งภาคีและคู่แข่งต่างๆ ซึ่งมีสามอันดับคือ

- ก. อัล-อิสลาม
- ข. อัล-อีมาน
- ค. อัล-เอียะหฺसान

อันดับที่ 1 อัล-อิสลาม

หลักของอิสลามมีห้าประการ

1. การปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดเป็นรอสูลของอัลลอฮ์
2. การดำรงนมาซ
3. การจ่ายซะกาต
4. การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน
5. การบำเพ็ญหัจญ์ ณ นครมักกะฮ์

หลักฐานในคำปฏิญาณต่ออัลลอฮ์ คือดำรัสพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง
ว่า

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا
بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

ความว่า “อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่
แท้จริงนอกจากพระองค์ อีกทั้งมลาอิกะฮ์และปวงผู้มีความ
รู้(ก็ล้วนเป็นพยานเช่นเดียวกัน) โดยพระองค์ได้ดำรง
ไว้ซึ่งความยุติธรรม ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจาก
พระองค์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อัล อิมรอน
3:18)

ความหมายของข้อนี้คือไม่มีผู้ใดมีสิทธิที่จะได้รับการเคารพภักดี
นอกจากอัลลอฮ์องค์เดียว คำว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใด” เป็นการปฏิเสธ

ทั้งหลายทั้งปวงว่าจะให้การเคารพภักดีแก่ผู้ใดไม่ได้ นอกจากแก่อัลลอฮ์ เท่านั้น คำว่า “นอกจากอัลลอฮ์” เป็นการยืนยันว่าการเคารพภักดีมีเพื่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ไม่มีการตั้งภาคีใดๆในการเคารพภักดีต่อพระองค์ ดังที่ไม่มีผู้ใดเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ในการปกครองของพระองค์

พระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งต่อไปนี้สามารถอธิบายอายุขัยข้างต้นได้กระจ่างชัด พระองค์ได้ตรัสว่า

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٦٦﴾
إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي ﴿٦٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي
عَقْبِهِ ۚ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٨﴾

ความว่า “และเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขาและหมู่ชนของเขาว่า แท้จริงฉันไม่ขอเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ท่านเคารพภักดี นอกจากกับ(อัลลอฮ์)ผู้ได้ทรงบังเกิดฉัน เพราะพระองค์จะทรงนำทางฉัน และอิบรอฮีมได้ทำให้คำกล่าวนี้ อยู่ยืนยงในหมู่ลูกหลานรุ่นต่อๆไปของเขา เพื่อพวกเขาจะได้หวงคืนสู่ฉัน”(อัซ-ซุครุฟ 43:26-28)

พระองค์ยังได้ตรัสอีกว่า

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٩﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ชนแห่งคัมภีร์ทั้งหลาย! จงมายังถ้อยคำที่เสมอกันระหว่างพวกเราและพวกท่าน (นั่นคือการยอมรับว่า) เราจะไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ และเราจะไม่ตั้งภาคีใดๆต่อพระองค์ และบางคนในพวกเราจะไม่ยึดเอาบางคนเป็นผู้บิบาลนอกจากอัลลอฮฺ แต่ถ้าพวกเขาหันกลับ ดังนั้น พวกท่านจงกล่าวเถิดว่า ดังนั้นจงเป็นพยานด้วยว่าเราเป็นมุสลิมผู้มอบตน” (อาล อิมรอน 3:64)

หลักฐานในการปฏิญาณว่า “มุหัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮฺ” คือ พระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

ความว่า “โดยแน่นอนยิ่ง ได้มีมายังสุเจ้าแล้ว ซึ่งรอซูล (ศาสนทูต) คนหนึ่ง จากหมู่พวกเจ้าเอง เป็นที่กังวลแก่เขา (ในเรื่อง) ที่ให้ทุกข์แก่สุเจ้า เป็นผู้ที่หวังดีต่อสุเจ้า แก่ผู้ ครั้รธานั้นเขาเป็นผู้เอ็นดูผู้เมตตาอย่างยิ่งเสมอ” (อัล-เตาบะฮฺ 9:128)

ความหมายของการปฏิญาณคือ มุหัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮฺที่เราต้องเชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งของท่าน เชื่อตามที่ท่านได้บอกกล่าว หลีกให้พ้นและห้ามตนเองจากที่ท่านห้าม และนั่นคือให้เคารพภักดีอัลลอฮฺตามแนวทางที่ท่านได้วางไว้

หลักฐานในการนมาซ(ละหมาด) การจ่ายชะกาต และ
ความหมายของเอกภาพของอัลลอฮ์ คือพระดำรัสของพระองค์ผู้สูงส่งว่า

وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿١٠٦﴾

ความว่า “และพวกเขามีได้ถูกบัญญัติในเดอนอกจากให้
เคารพภักดีอัลลอฮ์ เป็นผู้สุจริตมั่นในการภักดีต่อพระองค์
เป็นผู้เที่ยงตรงและดำรงนมาซและจ่ายชะกาต นั้นแหละคือ
ศาสนาอันเที่ยงธรรม” (อัล-บัยยิหนะฮฺ 98:5)

หลักฐานในการถือศีลอด คือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง
ว่า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى
الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! การถือศีลอดได้ถูกกำหนด
สำหรับบุเจ้าเช่นที่ได้ถูกกำหนดสำหรับบรรดาคนก่อนหน้าสุ
เจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้ยำเกรง” (อัล-บะกะเราะฮฺ 2:183)

หลักฐานในการบำเพ็ญหัจญ์ คือพระดำรัสของพระองค์ผู้สูงส่ง
ว่า

وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن
كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٧﴾

ความว่า “และสำหรับอัลลอฮ์คือการทำให้จัญ ญ บ้านแห่งนี้ (หมายถึงนครมักกะฮฺ) เป็นหน้าที่ของผู้ที่สามารถหาทางไป ถึงมันได้ และหากผู้ใดปฏิเสธ ดังนั้นแล้วอัลลอฮ์ทรงร่ำรวย จากสรรพสิ่งทั้งหลาย(คือไม่จำเป็นต้องพึ่งพาต่อสิ่งใด)” (อาล อิมรอน 3:97)

อันดับที่ 2 อัล-อีมาน

ความศรัทธามีมากกว่าเจ็ดสิบสาขา ที่เลิศที่สุดคือการกล่าวว่ “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์” และที่ต่ำที่สุดคือการเอาสิ่ง เป็นอันตรายออกจากหนทาง ความละเอียดจากการทำบาปก็เป็นส่วนหนึ่ง ของความศรัทธา

หลักการของศรัทธามีหกประการ คือท่านต้องศรัทธา

1. ต่ออัลลอฮ์
2. ต่อมลาอิกะฮฺของพระองค์
3. ต่อพระคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์
4. ต่อรอซูล(ศาสนทูต)ทั้งหลายของพระองค์
5. ต่อวันสุดท้าย
6. ต่อกฎแห่งการกำหนดสถานะทั้งที่ดีและร้าย

หลักฐานจากอัลกุรอานว่าด้วยหลักทั้งหกประการนี้ คือพระ ดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

❦ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ

وَأَلِكْتَبِ وَالنَّبِيِّنَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ
 وَأَيَّتَمَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّالِفِينَ وَفِي الرِّقَابِ
 وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْفُونَ بَعَثَهُمْ إِذَا
 عَاهَدُوا^ط وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ^ط
 أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

ความว่า “ไม่ใช่(ประเด็นของ)คุณธรรมที่สุเจ้าหันหน้าของสุ
 เจ้าทางไปตะวันออกหรือตะวันตกแต่ว่าคุณธรรมนั้นคือผู้
 ครีธาต่ออัลลอฮ์ วันสุดท้าย มลาอิกะฮ์ คัมภีร์และนบี
 ทั้งหลาย และจ่ายสมบัติด้วยความรักต่อพระองค์แก่ญาติ
 สนิท เด็กกำพร้า ผู้ขัดสน ผู้เดินทาง ผู้ขอ(ด้วยความ
 จำเป็น) ใน(การไถ่)ทาส อีกทั้งยังดำรงนมาซ จ่ายซะกาต
 คือบรรดาผู้ปฏิบัติโดยครบตามสัญญาของเขาทั้งหลาย เมื่อ
 พวกเขาสัญญา คือปวงผู้อดทนในความลำบากและ
 เจ็บป่วย และในระหว่างการรบพุ่ง เหล่านี้แหละคือ บรรดา
 ผู้สัตย์จริง และเหล่านี้แหละเขาทั้งหลายเป็นผู้ยำเกรง”
 (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 2:177)

หลักฐานในกฎแห่งการกำหนดสถานะ คือพระดำรัสของพระองค์
 ผู้ทรงสูงส่งว่า

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

ความว่า “แท้จริงทุกๆสิ่งนั้น เราได้สร้างมันด้วยกฎสภาวะ”
(อัล-เกาะมัร 54:49)

อันดับที่ 3 คืออัล-เอียะหุसान

อัล-เอียะหุसानมีเพียงประการเดียว “นั่นคือท่านต้องเคารพภักดี อัลลอฮ์ประหนึ่งท่านเห็นพระองค์ ถ้าท่านไม่เห็นพระองค์ พระองค์ก็ทรงเห็นท่าน”

หลักฐานคือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٦٨﴾

ความว่า “แท้จริง อัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรง และบรรดาที่พวกเขาเป็นผู้มีเอียะหุसान(กระทำการดี)” (อัน-นะหฺลึ 16:128)

และพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿١٦٧﴾ الَّذِي يَرْبُكَ حِينَ تَقُومُ
وَتَقْلُبَكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿١٦٨﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٦٩﴾

ความว่า “และจงมอบที่พึ่งยังพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้ทรงเห็นเจ้าระหว่างที่สุเจ้ายืนอยู่(ในการนมาซ) และการเคลื่อนไหวของเจ้าท่ามกลางปวงผู้กราบ แท้จริง

พระองค์คือผู้ทรงไต่ถิน ผู้ทรงรอบรู้เสมอ” (อัซ-ซุอะรออ์
26:217-220)

และพระดำรัสของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่งว่า
وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ
عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ
ความว่า “และเจ้ามิได้อยู่ในกิจการใด และเจ้ามิได้อ่านส่วน
ใดของกุรอาน และสูเจ้ามิได้ทำการใด เว้นแต่(ทั้งหลาย
เหล่านี้) เราได้เป็นพยานต่อสูเจ้า (คือรู้อยู่) เมื่อสูเจ้าวางวนอยู่
ใน(กิจการ)นั้น” (ยูनुส 10:61)

หลักฐานจากหะดีษคือเรื่องของท่านญิบรีลอันเป็นที่รู้จักกัน
แพร่หลาย ซึ่งท่านอุมร์ อิบน์ อัล-ค็อฏฏอบ ได้รายงานไว้ โดยกล่าวว่า
“ครั้งหนึ่งขณะที่เรากำลังนั่งอยู่กับท่านนบี ค็อลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสลัลม
ก็มีชายคนหนึ่งปรากฏขึ้นมาต่อหน้าพวกเรา เสื้อผ้าของเขาขาวมาก ผม
ของเขาดำกลับ ไม่มีร่องรอยของการเดินทางปรากฏให้เห็น และไม่มีผู้ใด
ในหมู่พวกเรา รู้จักเขาเลย เขา นั่งลงตรงหน้าท่านนบี ค็อลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ
วะสลัลม หัวเข่าทั้งสองของเขาทับกับหัวเข่าของท่านนบี และวางมือทั้ง
สองของเขามือข้างทั้งสองของท่าน และเขาพูดว่า “โอ มุหัมมัด! จงบอกฉัน
เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม” ท่านนบีตอบว่า “คือการปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้า
องค์ใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ และมุหัมมัดเป็นศาสนทูตของพระองค์
ท่านต้องดำรงการนมาซ จ่ายซะกาต ถือศีลอดเดือนเราะมะฎอน และ

บำเพ็ญหัจฉริย ฌ อัลด-บัยต(มักกะฮฺ)ถ้ามีความสามารถหาหนทางไปถึงได้”
เขา(ญิบรีล) พูดว่า “ท่านพูดจริงแล้ว” พวกเราพากันแปลกใจที่เขาถาม
ท่าน(ในปี ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม) และบอกว่าท่านพูดถูกแล้ว เขา
ถามว่า “จงบอกฉันเกี่ยวกับอัล-อีมาน” ท่านในปีตอบว่า “คือท่านศรัทธา
ต่ออัลลอฮฺ มลาอิกะฮฺของพระองค์ คัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์ รอซูล
ทั้งหลายของพระองค์ วันสุดท้ายและกฎแห่งการกำหนดสภาวะ ทั้งที่เป็น
ความดีและความเลวของมัน” เขาพูดว่า “โปรดบอกฉันเกี่ยวกับเรื่องอัล-
เอียฮฺसान” ท่านในปีตอบว่า “คือท่านเคารพภักดีอัลลอฮฺประหนึ่งท่านเห็น
พระองค์ แต่ถ้าท่านไม่เห็นพระองค์พระองค์ก็ทรงเห็นท่าน” เขาพูดอีกว่า
“โปรดบอกฉันเกี่ยวกับอัล-สาอะฮฺ(วันแห่งโลกาวสาน)” ท่านในปีบอกว่า
“ผู้ถูกถามไม่รู้ดีไปกว่าผู้ถาม” เขาพูดว่า “โปรดบอกฉันเกี่ยวกับ
เครื่องหมายต่างๆของมัน” ท่านในปีตอบว่า “คือการทำสี่จะคลอดลูกซึ่งเป็น
นายของนาง และท่านจะเห็นคนเลี้ยงแกะที่อนาถาเดินเท้าเปล่า
แข่งขันกันสร้างตึกสูงๆ” หลังจากชายแปลกหน้าคนนั้นจากไปแล้วท่าน
ปีได้เจียบอยู่ครู่หนึ่งแล้วพูดว่า “โอ้อุมร์ ท่านรู้ไหมผู้ที่มาถามนั้นเป็น
ใคร?” ฉันตอบว่า “อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์รู้ดีกว่า” ท่านบอกว่า
“นี่คือญิบรีล เขามาหาพวกท่านเพื่อสอนในกิจการศาสนาของพวกท่าน”

หลักที่ 3 การรู้จักท่านนบี

นั่นคือมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม ท่านชื่อ มุหัมมัด
บุตรของท่านอับดุลลอฮฺ บุตรของท่านอับดุลมุฏฏะฮิบ บุตรของท่าน
ฮาซิมแห่งตระกูลกูร็อยฮฺ และกูร็อยฮฺเป็นชาวอาหรับ ชาวอาหรับคือผู้สืบ

เชื้อสายมาจากท่านนบีอิสมาอีล บุตรของท่านนบีอิบรอฮีม อัล-เคาะลีล ขอความโปรดปรานและความสันติอันประเสริฐยิ่งจงมีแก่ท่านและนบีของเราด้วย

ท่านเกิดที่นครมักกะฮฺ อันมีเกียรติ

ท่านสิ้นชีวิตเมื่ออายุได้หกสิบสามปี คือสี่สิบปีแรกก่อนท่านเป็นนบี และอีกยี่สิบสามปีหลังจากที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นนบีและรอซูล

ท่านเป็นนบีด้วยโองการ อิกเราะฮ์(จงอ่าน) (อัล-อะลัก 96:1-5) และเป็นรอซูลด้วยโองการในซูเราะฮฺ อัล-มุดดัษษิร(ผู้คลุมกายอยู่) (อัล-มุดดัษษิร 74:1-7)

ท่านอยู่ที่นครมักกะฮฺ

อัลลอฮฺได้ทรงแต่งตั้งท่านโดยให้เตือนส่ำหับถึงการตั้งภาคี (กับอัลลอฮฺ)และเชิญชวนไปสู่เอกภาพของพระองค์ (อัต-เตาสีต)

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

يَا أَيُّهَا الْمَدِينُ ۖ قَدْ فَأَنْذِرُ ۖ وَرَبِّكَ فَكَبِّرُ ۖ وَثِيَابَكَ
فَطَهِّرْ ۖ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۖ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ ۖ
وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۖ

ความว่า “เจ้าผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย จงลุกขึ้นและตักเตือน และจงแช่ซ้องความเกรียงไกรของพระผู้อภิบาลของเจ้า ส่วนอาการณ์ของเจ้านั้น จงรักษาให้สะอาด และจงหลีกเลี่ยงจากสิ่งโสम्म และจงอย่าทำคุณเพื่อหวังให้ได้มาก และจงอดทนเพื่อ(ภารกิจในทางของ)พระอภิบาลของเจ้า” (อัล-มุดดัษษิร

74:1-7)

ความหมายของ “จงลุกขึ้นและตักเตือน” คือตักเตือนให้เลิกการตั้งภาคีเทียบเทียมอัลลอฮฺ และเชิญชวนสู่เอกภาพ ให้สดุดีความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺด้วยอัต-เตาฮีดว่าอัลลอฮฺมีองค์เดียว

“ส่วนอารมณ์ของเจ้าก็จงรักษาให้สะอาด” คือทำให้การทำงานของเจ้าเกลี้ยงเกลาจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ(อช-ชิรกุ)

“และจงหลีกเลี่ยงจากสิ่งโสम्म” สิ่งโสम्मคือเจ็ดต่างๆ จงทิ้งมันและผู้บูชามันด้วย อย่าให้มีราศีใดๆ ของมันและผู้กราบไหว้มันมาเกี่ยวข้อง

ท่านได้เชิญชวนสู่อัต-เตาฮีดเป็นเวลาสิบปี หลังจากนั้นท่านได้ขึ้นสู่ชั้นฟ้า(ในคืนมิอรอจญ์) และการนมาซวันละห้าเวลาก็ได้ถูกกำหนดแก่ท่าน ท่านได้นมาซในนครมักกะฮฺสามปี

หลังจากนั้นก็ได้รับคำสั่งให้อพยพไปนครอัล-มะดีนะฮฺ

การอพยพ(อัล-ฮิจญ์เราะฮฺ)นี้ หมายถึงการไปจากเมืองแห่งการตั้งภาคี (อช-ชิรกุ) สู่เมืองแห่งอัล-อิสลาม

การฮิจญ์เราะฮฺ จึงเป็นหน้าที่ของอุมมะฮฺนี้ (ประชาชาติมุสลิม) จากเมือง อช-ชิรกุ ไปยังเมืองอัล-อิสลาม และจะมีอยู่ตลอดไปจนถึงวันอวสาน

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمْ لَمَتَّيْبِكُمْ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ
قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ
وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
 يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ فَأُولَٰئِكَ عَسَى
 اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٩٩﴾

ความว่า “แท้จริง บรรดาผู้ที่มลาอิกะฮ์ได้ทำให้เขาตาย
 ขณะที่พวกเขาไม่เป็นธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง เขา
 ทั้งหลาย(มลาอิกะฮ์)กล่าวว่า พวกเจ้าอยู่ในสภาพใด(จึงไม่
 อพยพ)? พวกเขาบอกว่า พวกเราเป็นผู้อ่อนแอ ณ แผ่นดิน
 นี้ เขาทั้งนั้นทั้งหลายพูดว่า แผ่นดินของอัลลอฮ์ไม่
 กว้างขวางดอกหรือที่พวกเจ้าจะอพยพไปในนั้นได้? ดังนั้น
 สำหรับพวกเหล่านี้ ที่พำนักของพวกเขาคือนรก และเป็น
 ปลายทางอันชั่วช้า ยกเว้นผู้ชายผู้หญิงและเด็กๆ ที่อ่อนแอ
 ผู้ไม่สามารถหาทางแก้ไขได้และพวกเขาไม่พบหนทางที่ถูก
 พวกเหล่านี้เป็นที่หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงยกโทษพวกเขา
 และอัลลอฮ์เป็นที่ทรงยกโทษ ผู้ทรงอภัยเสมอ” (อัน-นิสาอ์
 4:97-99)

และพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿١٠٠﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنَّ اَرْضِيْ وَاسِعَةٌ فَاٰتِيْنِيْ فَاَعْبُدُوْنِ ﴿١٠١﴾

ความว่า “ปวงบ่าวผู้ศรัทธาของฉันเอ๋ย! แท้จริง แผ่นดิน
 ของอัลลอฮ์นั้นกว้างใหญ่ไพศาล ดังนั้นเฉพาะฉันเท่านั้นที่
 เจ้าต้องเคารพภักดี” (อัล-อันกะบูต 29:56)

ท่านอัล-บะฆะาะฮ์วี (ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาเขา) กล่าวว่า สาเหตุของการประทอนอายุขัยนี้คือ มีมุสลิมหลายคนอยู่ในนครมักกะฮ์ไม่สามารถอพยพไปได้ อัลลอฮ์จึงเรียกร้องพวกเขาด้วยชื่อแห่งอัล-อีมาน (คือพวกเขามีความศรัทธา)

หลักฐานของการอพยพในหะดีษ คือคำกล่าวของท่านรอซูลคือลัลลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า “การฮัจญ์เราะฮ์จะไม่หยุด(สำหรับมุสลิมผู้ถูกกดขี่)จนกว่าการขอภัยโทษ(อิต-เตาบะฮ์)จะหมด และการขอภัยโทษนั้นจะไม่สิ้นสุดจนกว่าดวงตะวันขึ้นจากทางทิศตะวันตก”

เมื่อท่านนบี คือลัลลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ตั้งหลักแหล่งในนครมะดีนะฮ์ ก็ได้กำหนดบทบัญญัติต่างๆ ของอิสลาม เช่นเรื่องชะกาต การถือศีลอด การบำเพ็ญหัจญ์ เรื่องอะซาน การดีนรทอสู์ในทางของอัลลอฮ์ การกำชับให้ทำความดีและห้ามจากความชั่ว และบทบัญญัติอื่นๆของอิสลามอีก

ท่านนบี คือลัลลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ฟ่านักอยู่ในนครมะดีนะฮ์ได้สิบปีก็สิ้นชีวิต แต่ศาสนาของท่านยังคงอยู่ และนี่คือศาสนาของท่าน ไม่มีความดิ่งงออันใดนอกจากที่อุมมะฮ์(ประชาชาติ)นี้ได้แสดงออกตาม(บทบัญญัติ)นั้น และไม่มี ความชั่วช้าอันใดนอกจากที่ได้ระมัดระวังให้พ้นจากมัน

ความดีนั้นคือสิ่งที่เชิญชวนสู่ฮัจญ์-เตาฮีด(เอกภาพของอัลลอฮ์) และรวมทั้งสิ่งอื่นๆ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงรักและโปรดปราน

อัช-ชิรฎุ(การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์)คือสิ่งที่ต้องระมัดระวังให้ห่างจากการชิริกและรวมทั้งสิ่งอื่นๆที่อัลลอฮ์ทรงรังเกียจและห้าม

อัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งท่านนบี คืออลีลลอฮฺ อะลัยยิ วะสัลลัม
สำหรับมนุษย์ทั้งหลายทั้งปวงและได้ทรงกำหนดให้มนุษย์และญินเคารพ
เชื่อฟังท่าน หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) มนุษย์เอ๋ย! แท้จริงฉัน
คืออรสูลของอัลลอฮ์แต่พวกท่านทั้งหมด” (อัล-อะอฺรอฟ
7:158)

และอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ศาสนาของพระองค์สมบูรณ์โดยท่านนบี
ผู้นี้ หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ
لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا

ความว่า “วันนี้ ฉันได้ทำให้ศาสนาของสุเจ้าครบครันสำหรับ
สุเจ้าแล้ว และได้ให้ความโปรดปรานของฉันครบถ้วนแก่สุ
เจ้า และฉันได้พึงใจอิสลามเป็นศาสนาของสุเจ้าแล้ว” (อัล-
มาอิดะฮฺ 5:3)

หลักฐานในการสิ้นชีวิตของท่านคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรง
สูงส่งว่า

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَأَنْتُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾

ความว่า “แท้จริง เจ้าต้องตาย และแท้จริงพวกเจ้าก็ต้อง
ตายเช่นกัน” (อัล-ฮุญรฺ 39:30)

เมื่อมนุษย์ทั้งหลายตายแล้ว ก็จะถูกให้ฟื้นขึ้นอีก และหลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ۗ ﴾

ความว่า “จาก (แผ่นดิน) นั้นเราได้บังเกิดสู่เจ้า และ ณ (แผ่นดิน) นั้นเราจะคืนสู่เจ้าไปสู่(เมื่อตาย) และจาก (แผ่นดิน) นั้นเราจะนำสู่เจ้าออกมาอีกครั้งหนึ่ง(ในวันฟื้นขึ้นของปรโลก)” (ฎาะฮา 20:55)

และพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۖ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۖ ﴾

ความว่า “และอัลลอฮ์ได้ทรงให้สู่เจ้าเติบโตจากแผ่นดินอย่างเติบโตใหญ่ แล้วพระองค์จะกลับสู่เจ้าลงไป(ในแผ่นดิน) นั้นอีก(คือตาย) และจะทรงนำสู่เจ้าออกมาอีก(ในวันฟื้นขึ้นชีพ)” (นูหฺ 71:17-18)

หลังจากฟื้นคืนชีพ พวกเขาจะถูกสอบสวน และได้รับการตอบแทนตามการกระทำของพวกเขา หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งว่า

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا

بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحَسَنَى ﴿٦٦﴾

ความว่า “และสำหรับอัลลอฮ์นั้นคือสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้า ทั้งหลายและที่อยู่ในแผ่นดินนี้ เพื่อพระองค์จะทรงตอบ แทน(ลงโทษ)ผู้ประพฤติชั่วตามที่พวกเขาได้กระทำ และจะ ทรงตอบแทน(ให้รางวัล)บรรดาผู้ประพฤติดีด้วย(รางวัล)ที่ ดียิ่ง)” (อัน-นัจญ์ม 53:31)

ผู้ใดว่าการฟื้นคืนชีพสำหรับปรโลกนั้นเป็นเรื่องโกหก ผู้นั้นเป็น กาฟิร หลักฐานตามพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ

لَتُنَبِّئُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٦٧﴾

ความว่า “บรรดาผู้ปฏิเสธคิดว่า พวกเขาจะมีถูกให้ฟื้น ขึ้นมาอีก จงกลัวเถิด(มุหัมมัด) หากเป็นเช่นนั้นไม่ ขอ สาบานต่อพระอภิบาลของฉัน พวกท่านจะถูกให้ฟื้นขึ้นมา แนนอน แล้วพวกท่านจะถูกแจ้งตามที่พวกท่านได้กระทำไว้ และนั่นเป็นการง่ายแก่อัลลอฮ์” (อัต-ตะฆอบูน 64:7)

อัลลอฮ์ได้ทรงส่งรอสูลทั้งมวลเพื่อให้เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ เตือนส่ำทบ(ถึงภัยที่จะเกิดขึ้น) หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรง สูงส่งว่า

رُسُلًا مُّبْتَلِينَ وَمُنذِرِينَ لَعَلَّ يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ
 بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

ความว่า “บรรดารอซูลเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้เตือนลำทับ
 เพื่อมนุษย์จะได้ไม่มีข้ออ้างต่ออัลลอฮ์หลังจากรอซูลเหล่านี้
 (ได้เทศนาแล้ว) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชา
 ญาณเสมอ” (อัน-นิสาอ์ 4:165)

รอซูลคนแรกคือท่านนบีนูหฺ อะลัยฮิสลาม รอซูลคนสุดท้ายคือ
 นบีมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ท่านเป็นตรา(คือที่สุดท้าย)
 ของบรรดานบี

หลักฐานที่ว่าท่านนบีนูหฺ อะลัยฮิสลาม เป็นรอซูลคนแรก คือ
 พระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ ۗ ﴾
 ความว่า “แท้จริง เราได้วะหีย์แก่เจ้า (มุหัมมัด) เช่นที่เรา
 ได้วะหีย์แก่นูหฺและบรรดานบีหลังจากเขา” (อัน-นิสาอ์
 4:163)

อัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งรอซูลตั้งแต่ท่านนบีนูหฺ อะลัยฮิสลาม
 จนถึงท่านนบีมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม แก่มนุษย์ทุกชาติ
 เพื่อสั่งสอนให้พวกเขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น และห้าม
 พวกเขาไม่ให้เคารพบูชาพวกเจวิต หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้
 ทรงสูงส่งว่า

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطُّغُوتَ

ความว่า “และโดยแน่นอนยิ่ง เราได้แต่งตั้งรอสูลขึ้นในทุกๆ
ชาติ (เพื่อให้พวกเขาเชิญชวน)ว่าจงเคารพภักดีอัลลอฮ์และ
จงหลีกเลี่ยงจากอ็ฏฏ-ฏอฮูต(เจวีต)” (16:36)

อัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาปวงบ่าว (มนุษย์) ให้ปฏิเสธการบูชาเจวีต
และให้ศรัทธาในอัลลอฮ์

ท่านอิบนุล ก็อยยิม -ขออัลลอฮ์ได้ทรงเมตตาท่าน- กล่าวว่า
ความหมายของ *อ็ฏฏ-ฏอฮูต* คือสิ่งใดๆก็ตามที่บ่าวได้ล่วงล้ำขอบเขตของ
มัน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของ สิ่งเคารพบูชา หรือผู้ที่ถูกทำตาม หรือผู้ที่ได้ที่
รับการเคารพเพื่อฟังก็ตาม ฏอฮูตนั้นมีมากมาย แต่หัวหน้าของมันมีอยู่
ห้า คือ

1. อิบลิส ขออัลลอฮ์ทรงสาปแช่งมัน
2. ผู้ที่ได้รับการเคารพบูชาและพอใจเช่นนั้น
3. ผู้เชิญชวนมนุษย์ให้เคารพบูชาตัวเอง
4. ผู้อ้างว่ารู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัย
5. ผู้ที่ใช้บัญญัติอื่นที่ไม่มีหลักฐานจากอัลลอฮ์ในการตัดสิน
ความ

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งว่า

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۗ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ
 بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا
 أَنْفَصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٦﴾

ความว่า “ไม่มีการบังคับ(ให้จำใจนับถือ)ในศาสนา(อิสลาม)
 แน่หนอนความเที่ยงธรรมได้เป็นที่เด่นชัดจากความบิดเบือน
 แล้ว ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธ(การบูชา)เจิวัดและเขาศรัทธา
 ต่ออัลลอฮ์ จะนั้นโดยแน่หนอน เขาได้ยึดห่วงอันมั่นคงไว้
 แล้ว ซึ่งไม่มีการขาดแก่มั่น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงไ้ดยิน ผู้
 ทรงรอบรู้เสมอ” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 2:256)

ความหมายของข้อความนี้คือ “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ -ไม่มีพระ
 เจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์”

และในหะดีษมีว่า “ประมุขของกิจการคืออัล-อิสลาม เสา
 ทั้งหลายของมันเป็นคือการนมาซ และยอดหลังคาของมันคือการดีนรนต่อผู้
 ในทางของอัลลอฮ์”

และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดีเยี่ยม.

คำอรรถ

อัลลอฮ์

เป็นวิสามัญนามของพระเจ้าในศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นที่รู้จักแพร่หลายก่อนการเผยแผ่ศาสนาอิสลามมานานแล้ว(อัล-อันกะบุต 29:61-63) พระองค์ทรงเป็นอจินไตย เราประมวลความรู้จักพระองค์ได้จากคุณลักษณะทั้งหลายของพระองค์

นบี

ผู้ประกาศข่าว เป็นสามัญชนถูกแต่งตั้งโดยอัลลอฮ์แก่ชาติต่างๆ ได้รับวะฮยู(วิวรณ์)

อัช-ชาฟีอีฮ์, อิมาม

นามเต็มคือ อบู อับดุลลอฮ์ มุหัมหมัด อิบน์ อิดริส ผู้ตั้งแนวแห่งความคิดเห็น อัช-ชาฟีอีฮ์ สืบมาจากตระกูลฮาซิมี่ในเผ่าของพวกเขากูร็อยฮ์ และเป็นญาติห่างๆของท่านนบีมุหัมหมัด คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสลัลัม เกิดที่ อัล-ญะซาในปาเลสไตน์ เมื่อ ฮ.ศ. 150/ค.ศ. 767 เป็นกำพร้าบิดาแต่เยาว์ แม่ได้ดูแลอย่างยากจนที่นครมักกะฮ์ ในวัยเยาว์ได้เรียนภาษาอาหรับจากพวกบักดวีฮ์และมีความรู้ในเรื่องวรรณคดีอย่างดี ท่านเรียนหะดิษและฟิกฮ์ที่นครมักกะฮ์ ท่องจำ อัล-มุวัฏฏอฮ์ ของท่านอิมามมาลิก อิบน์ อนัส (มัชฮับมาลิกี) ได้ตั้งแต่เริ่ม ท่านเดินทางมากเพื่อ

หะดีษ	<p>แสวงหาความรู้ท่านสิ้นชีวิตในเดือนเราะญับ ฮ.ศ. 204 (20 มกราคม ค.ศ.872)ที่เมืองฟุสฏอฏในประเทศอียิปต์ และถูกฝัง ณ ที่ฝังศพของ บ努(ตระกูล) อับดุลหะกัม คือโอวาทของท่านนบี มุหัมมัด คือลัลลอฮอะลัยฮิ วะสัลลัม หรือคำอธิบายอัล-กรูอาน ถ้าพูดว่าอัล-หะดีษ หมายถึงโอวาท การกระทำของท่าน และการที่ท่านเห็นด้วยกับการกระทำของสาวกของท่านรวมทั้งมารยาทของท่านด้วย</p>
อัล-บุคอรีย, อิมาม	<p>มีชื่อเต็มว่า มุหัมมัด อิบน์ อิสมาอีล เกิดที่เมืองอัล-บุคอรอในแคว้นสะมัรกันด์ เมื่อ ฮ.ศ. 194 และตายเมื่อ ฮ.ศ.256 (ค.ศ. 810-870) ได้เดินทางมากเพื่อรวบรวมหะดีษ ซึ่งหนังสือเศาะหี้หฺ อัล-บุคอรียของท่านได้รับการสดุดีว่า “เป็นหนังสือที่ถูกต้องที่สุดรองมาจากอัล-กรูอาน”</p>
มุสลิม	<p>ผู้มอบน้อมตนต่ออัลลอฮ์ด้วยการนับถือศาสนาอิสลาม</p>
ฟิรอวาน์	<p>กษัตริย์องค์หนึ่งของราชวงศ์ไอยคุปต์ในสมัยโบราณเช่นเดียวกับที่เรียกว่า ชาฮู, ชาร์, ฮ็องเต้</p>

รอซูล	ผู้เผยแผ่ศาสนา เป็นสามัญชนถูกแต่งตั้งโดยอัลลอฮ์แก่ชาติต่างๆ ได้รับวะหยู(วิวรณ์) ทุกๆรอซูลเป็นนบี แต่นบีทุกคนไม่ได้เป็นรอซูลด้วยก็มี
หะนีฟียะฮ์	การดำรงอยู่ในแนวทางอันบริสุทธิ์คือการนับถือในเอกภาพของอัลลอฮ์ เริ่มแต่สมัยของท่านนบี อิบรอฮีม อะลัยฮิสลาม
ฉิน	สิ่งหนึ่งที่เราไม่เห็นตัวตน ถูกสร้างจากไฟ
อັต-เตาฮีด	เอกภาพของอัลลอฮ์ คืออัลลอฮ์ทรงเอกะ เป็นอันหนึ่งอันเดียว ไม่มีอັช-ชิรูก(การตั้งภาคี)ใดๆ ต่อพระองค์
อັช-ชิรูก	การตั้งภาคีเทียมเท่าอัลลอฮ์ รวมทั้งการเชื่อถือโซคลางเวทมนต์คาถา การทำนายทายทักและไสยศาสตร์ ในอิสลามถือว่าเป็นบาปหนัก ตรงกันข้ามกับอັต-เตาฮีด
อิสตะวา	การมั่นอยู่ การสถิตอยู่
อัล-อรัฮ์	บึงลังก์ของอัลลอฮ์
อิบนุ กะษีรฺ	เป็นนักปราชญ์ผู้หนึ่ง ได้เขียนหนังสือหลายเล่ม รวมทั้งความหมายของอัล-กุรอานและว่าด้วยชีวประวัติของท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสลัลัม มีชื่อเต็มว่า อิสมาอีล อิบนุ อุมัร อิบนุ กะษีรฺ เป็นชาว

เกาะริบ	<p>ซีเรียตายเมื่อ ฮ.ศ. 774 ณ เมืองดะมัสกัส ประเทศซีเรีย</p> <p>เป็นลักษณะหนึ่งของหะดีษ แปลว่า “แปลกที่ไม่เคยได้ยินกัน” สืบไม่ถึงท่านนบี คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม รายงานโดย ตาบิอิ (ตาบิอูน) เพียงคนเดียวเป็นลูกศิษย์ของสาวกและไม่ได้สืบมาจากสาวก(เคาะหะบะฮฺ) ซึ่งรับจากท่านนบี คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม หรือรายงานโดยอัครบิดร-ตาบิอิอื่น(ผู้เป็นลูกศิษย์ ของลูกศิษย์ ของสาวก) หรือโดยอัครบิดร อัครบิดร ตาบิอิอื่น(ผู้เป็นลูกศิษย์ ของลูกศิษย์ ของลูกศิษย์ ของสาวก) ไม่ถือว่าเคาะฮิหฺ(ถูกต้อง)</p>
มลาอิกะฮฺ	<p>เป็นพหูพจน์ของ <i>มะลัก</i> ไม่มีเพศ ถูกสร้างจากแสง เป็นสื่อระหว่างอัลลอฮฺกับมนุษย์ ไม่ชัดเจนแต่เชื่อฟังอัลลอฮฺ ไม่รู้สิ่งใดล่วงหน้า เว้นแต่ตามที่อัลลอฮฺสั่ง</p>
ละอุนะฮฺ	<p>ในคำอาหรับเมื่ออัลลอฮฺ <i>ละอุนะฮฺ</i> หมายถึงให้ห่างจากความความเมตตาของพระองค์ ถ้าคนอื่น <i>ละอุนะฮฺ</i> แปลว่า แข่ง</p>
การดำรงนมาซ	<p>อะกอมุศ เคาะลาฮฺ คือการที่มุสลิมผู้หนึ่งนมาซวันละห้าเวลาเป็นประจำ</p>

การจ่ายชะกาด	เป็นทรัพย์สินที่เกินพิกัด และอยู่ในครอบครองครบหนึ่งปีหรือตามฤดู ต้องจ่ายแก่ผู้รับตามข้อความของอัล-กูราน(อัต-เตาบะฮฺ 9:60)
การถือศีลอดในเราะมะฎอน	เราะมะฎอนเป็นเดือนที่ 9 ตามปฏิทินทางจันทร์คติของฮิจญ์เราะฮ์ศักราช มุสลิมที่ไม่มีเหตุสุดวิสัย ต้องถือศีลอด ไม่กิน ไม่ดื่ม และไม่ร่วมสังวาส ไม่โกหก ไม่ขโมย ไม่โกรธ ฯลฯ ตั้งแต่รุ่งสางจนตะวันตก้าตลอดทั้งเดือน เป็นเวลา 29-30 วัน
หัจญ์	พิธีการบำเพ็ญหัจญ์ ณ ทูงอะเราะะพะฮ์ ที่นครมักกะฮ์ ในวันที่ 9 ซุลหิจญะฮ์แก่มุสลิมผู้บรรลุนิติภาวะ มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ ร่ายกายแข็งแรง หนทางไปมาปลอดภัย และมีทรัพย์สินใช้จ่ายในการเดินทางและอุปการะครอบครัว อย่างน้อยหนึ่งครั้งในชีวิต
บัยตุลหะรอม	เป็นอีกชื่อหนึ่งของอัล-กะอับะฮ์
อะฮฺลุลกีตาบ	หมายถึงชาวคัมภีร์ได้แก่พวกนับถือศาสนายูดาและคริสต์ในข้อความของ (อาล อิมรอน 3:64) หมายถึงคริสตศาสนิกกลุ่มหนึ่ง
อัล-บัยตุ	หมายถึง ตัวอาคารอัล-กะอับะฮ์
อุมฺรุ อิบน์ อัล-ค็อฏฏอบ	เป็นสาวกของท่านนบี ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม และเป็นเคาะลีฟะฮฺคนที่สอง สร้าง

	ความรุ่งโรจน์แก่อาณาจักรของอิสลามมาก ตายเมื่อวันที่ 1 มุหรรรอม ฮ.ศ. 24/ค.ศ.644
ญิบรีล	เป็นผู้นำวะหฺยูจากอัลลอฮฺแก่บรรดานบี รวมทั้งท่านนบีมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม บางทีก็เรียกว่า ญิบรออีล
ซิริก	ดู <i>อิซ-ซิริก</i>
กาฟิร	ผู้ได้รับฟงฺสารของอิสลามแล้วปฏิเสธ
นุหฺ	ชื่อท่านนบี นุหฺ อะลัยฮิสลาม ในพระคัมภีร์ ไบเบิลเรียกว่า โนอาห์
วะหฺยู	วิวรณ์ของอัลลอฮฺแก่บรรดานบีและรอซูล
อิบนุล ก็อยยิม	ชื่อเต็มคือ ชัมสูตดีน อับดูลลอฮฺ มุหัมมัด อิบนุ อับดู บักร ชาวเมืองดะมัสกัส ประเทศซีเรีย เป็นอาจารย์ทางแนวของ หัมบะลีย์ เกิดเมื่อ ฮ.ศ. 691/ค.ศ. 1292 และ ตายเมื่อ ฮ.ศ. 751/ ค.ศ. 1350 ได้ถูกขังในคุก และรับความทุกข์ต่างๆ มากมายเป็นผู้ ซื่อตรงและมีจุดยืนที่แน่นอน
อ็ฏ-ฏอซฺตุต	หมายถึงเจ็ดหรือमार
	ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม ให้กล่าวเต็มหลังออกชื่อท่านนบีมุหัมมัด แปลว่า ขออัลลอฮฺประทานความโปรด ปรานและความสันติแก่ท่าน
อะลัยฮิสลาม	ให้กล่าวหลังจากออกชื่ออื่นๆ แปลว่า ความสันติจงมีแต่ท่าน